

Sygn. akt I CSK 239/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa E. F.

przeciwko C. [...] Spółce z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie na jej tle dwóch istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczy tego, czy jest dopuszczalne (a w konsekwencji ważne) postanowienie umowy zastawu rejestrowego wyłączające dopuszczalność zbycia przedmiotu zastawu rejestrowego do czasu wykreślenia zastawu z rejestru - w art. 14 ust. 1 u.z.r. mowa bowiem wyłącznie o momencie wygaśnięcia zastawu, a zastaw wygasa z chwilą spłaty zabezpieczonej nim wierzytelności, a nie wykreślenia z rejestru. Rozstrzygnięcie tego zagadnienia nie ma jednak znaczenia na tle tej sprawy – umowę z dnia 31 stycznia 2009 r. zawarto bowiem jeszcze przed wygaśnięciem zastawu i w swej treści odwoływała się ona zarówno do wygaśnięcia zastawu, jak i wykreślenia go z rejestru. Poza tym, wbrew wynikającym z orzecznictwa wymaganiom, w tym zakresie wniosek zawarty w skardze kasacyjnej w ogóle nie jest uzasadniony. Drugie zagadnienie dotyczy tego, czy stosunek pokrewieństwa przesądza o złej wierze. Jest jasne, że nie przesądza, bowiem badania dobrej albo złej wiary dokonuje się *ad casum*.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.